

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายไทยตั้งแต่พ.ศ. 2475 - 2488
ชื่อนักศึกษา	นางสาววิมลมาศ ปฤชากุล
สาขาวิชา	ภาษาไทย
ภาควิชา	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภูมิหลัง ลักษณะนิสัย บุคลิกลักษณะ กลวิธีการสร้างสรรค์ และกลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกฝ่ายชายและหญิงในนวนิยายไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2475- 2488 นวนิยายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนวนิยายที่ประพันธ์ขึ้นใน พ.ศ. 2475 - 2488 โดยเลือกวิเคราะห์เฉพาะนวนิยายที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของนวนิยายไทยจำนวน 17 เรื่อง

ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวละครเอกฝ่ายชายและหญิงในนวนิยายไทยตั้งแต่ พ.ศ.2475-2488 มี 2 ประเภท คือ ตัวละครเอกประเภทน้อยลักษณะ และตัวละครเอกประเภทหลายลักษณะ

การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายและหญิงในนวนิยายทั้ง 17 เรื่องพบว่าความน่าสนใจของตัวละครเอกในนวนิยายยุคนี้อยู่ที่ความคิดที่ก้าวหน้าของตัวละครไม่ว่าจะเป็นตัวละครเอกฝ่ายชายหรือหญิง ตัวละครเอกฝ่ายชายส่วนใหญ่เป็นตัวแทนความคิดที่ก้าวหน้าโดยเสนอวิธีที่สร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่ ส่วนตัวละครเอกฝ่ายหญิงส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นความพยายามให้คุณค่าใหม่แก่ผู้หญิง กล่าวคือ ผู้หญิงในสังคมสมัยใหม่เป็นผู้หญิงที่มีการศึกษา กล้าคิดกล้าทำ ไม่ติดยึดกับกฎเกณฑ์ประเพณีจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็เข้มแข็งและมีเหตุผลพร้อมที่จะยอมรับผลจากความคิดและการตัดสินใจของตนเอง ตัวละครเอกฝ่ายหญิงในยุคนี้จึงต้องต่อสู้กับความคิดเก่าและต้องแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ สำหรับการดำเนินชีวิตต่อไป

ในด้านกลวิธีการสร้างสรรค์ตัวละคร ส่วนใหญ่ผู้ประพันธ์ให้ความใส่ใจในการสร้างตัวละครทุกประเภทโดยให้รายละเอียดทั้งในด้านภูมิหลัง ลักษณะนิสัย และบุคลิกลักษณะค่อนข้างชัดเจน ยกเว้นตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายด้านสังคมและการเมืองที่ส่วนใหญ่ ผู้ประพันธ์มักให้ความสำคัญในการสร้างลักษณะนิสัยมากกว่าภูมิหลังหรือบุคลิกลักษณะ

ในด้านกลวิธีการนำเสนอตัวละครเอกทั้งฝ่ายชายและหญิง ผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีในการนำเสนอตัวละคร 4 วิธีรวมกัน คือ ผู้ประพันธ์ใช้วิธีบรรยายลักษณะตัวละครโดยตรง ผู้ประพันธ์ใช้วิธีให้ตัวละครเอกกล่าวถึงตนเอง ผู้ประพันธ์ใช้วิธีให้ตัวละครในเรื่องกล่าวถึงตัวละครเอก และผู้ประพันธ์ใช้พฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละครนำเสนอตัวละครเอก กลวิธีที่ผู้ประพันธ์เลือกใช้เป็นการเลือกใช้ตามความเหมาะสมในเรื่องตามความต้องการ กลวิธีที่ผู้ประพันธ์ใช้ได้อย่างน่าสนใจและมีศิลปะที่สุดคือ กลวิธีที่ผู้ประพันธ์ใช้พฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละคร

ผลการวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายยุคนี้ ทำให้มองเห็นความสามารถอย่างยิ่งของผู้ประพันธ์ที่สามารถเสนอความคิด กลวิธีการสร้างสรรค์และนำเสนอตัวละครที่น่าสนใจ ผู้ประพันธ์ให้ความสำคัญกับตัวละครเอกฝ่ายชายและหญิงใกล้เคียงกัน ยกเว้นในนวนิยายประเภทสังคมและการเมืองที่ผู้ประพันธ์ให้ความสำคัญแก่ตัวละครเอกฝ่ายชายมากกว่าฝ่ายหญิงอย่างชัดเจน เพราะตัวละครเอกในการดำเนินเรื่องเป็นตัวละครฝ่ายชายทั้งหมด